

ne. Serberne var i gang. I et brutalt forsøg på at nedkæmpe UCK og for ligesom at blive af med problemerne i Kosovo valgte Milosevic at prøve at fordrive et helt folk. Noget sådant må ikke ske i Europa i dag.

Der var ikke anden udvej end at bekæmpe Milosevic' magtmidler, hans væbnede styrker, for at nå det, der er målet: en politisk løsning for Kosovo med tryghed for det kosovo-albanske folk.

NATO's indsats har fået udbredt støtte i verdenssamfundet. Langt de fleste lande har udtrykt forståelse for indsatsen. Nogle få har talt imod, men ingen har kunnet anvise alternativer.

I går eftermiddags var der i FN's Menneskerettighedskommission i Genève en debat om Kosovo. De islamiske stater fremlagde et resolutionsforslag og forlangte det til afstemning. Resolutionsforslaget indeholder en klar for-dømmelse af serbernes aktion i Kosovo og på-lægger serberne at indstille voldshandlingerne, trække sig tilbage og indlede forhandlinger.

Denne resolution i FN's Menneskerettighedskommission blev vedtaget med støtte fra EU-lande og nordiske lande. I alt stemte 44 lande for, ét land stemte imod: Rusland, 6 undlod at stemme, herunder Kina og Cuba. Det er et meget godt udtryk for, at det internationale samfund dér, hvor man diskuterer menneskerettighederne, har taget stilling i denne sag, har en klar holdning til det, og det viser også noget om, at passivitet i denne situation ikke er en løsning.

Det internationale samfunds krav til Milosevic er ganske klare: ophør af alle voldshandlinger, tilbageværing af politi og militær, udstationering af en international sikkerhedsstyrke, uhindret adgang for flygtninge og fordrevne til at vende hjem, fri adgang for nødhjælpsorganisationerne til at arbejde i Kosovo. Dette er nu slået fast, disse krav, af både EU og NATO og FN's generalsekretær.

På det uformelle møde mellem EU's stats- og regeringschefer i Bruxelles i onsdags var der enighed om, at de militære aktioner havde været nødvendige og berettigede. Stats- og regeringscheferne havde også en drøftelse med FN's generalsekretær Kofi Annan. Man besluttede at opfordre FN's Sikkerhedsråd til at vedtage en resolution, der fastslår det internationale samfunds krav til præsident Milosevic. Resolutionen skal i givet fald vedtages under henvisning til FN-pagtens kapitel 7, der omhandler trusler imod den internationale fred og sikkerhed.

Vedtagelsen af en sikkerhedsrådsresolution ville betyde, at Rusland bliver inddraget yderligere. Der er i øjeblikket drøftelser med Rusland. Regeringen ser positivt på de bestræbelser, der er i gang. Det er nødvendigt til staidighed at afprøve alle muligheder i det politiske spor, samtidig med at det militære pres fastholdes. Vi må naturligvis overveje alle muligheder, der kan danne grundlag for en holdbar løsning, og det gælder også de ideer, der har været omtalt i pressen, som er fremlagt fra tysk side.

Der var blandt stats- og regeringscheferne desuden enighed om, at det er nødvendigt allerede nu at overveje en midlertidig løsning på grundlag af Rambouilletaftalen. En sådan ordning kan gennemføres, når konflikten er forbi. I oplægget omtales muligheden af en EU-administration i Kosovo i en overgangsperiode. Det er indlysende, at EU vil få en vigtig rolle, selvfølgelig sammen med organisationer som OSCE og UNHCR.

Det er for mig i denne situation og i den diskussion, vi skal have, aldeles centralt, at ved ikke at handle, ved passivitet, kan man ikke fralægge sig ansvar. Presset på Milosevic må fastholdes. NATO's indsats har som sigte at nedslide Milosevic militært og dermed få ham til at bøje af og lytte til de krav, som det internationale samfund stiller til ham. NATO's operationer har anrettet betydelig skade mod det serbiske luftforsvar. De serbiske styrkers evne til at gennemføre overgrebene i Kosovo svækkes, brændstofmangel lægger nu en kraftig bremse på de serbiske styrkers fremfærd.

Kosovokonflikten har indvirkning på hele regionen. Ud over den nødhjælpsindsats, som vi yder her og nu, og som også må omfatte makroøkonomisk bistand til de fattige lande, som Albanien og Makedonien jo er, så skal vi også gøre en særlig indsats for stabilitet og demokrati i hele det vestlige Balkan. Perspektivet om en nærmere tilknytning til EU vil være en vigtig faktor, når lande som Albanien og Makedonien skal fortsætte deres demokratisering.

Den humanitære situation i Montenegro er næsten lige så alvorlig som i Albanien og Makedonien. EU kanalisere også midler til Montenegro. Vi støtter fortsat Montenegros moderate regering under præsident Djukanovic.

Der har i den danske befolkning været bred opbakning til det danske engagement i NATO's indsats. Danmark har gennem de seneste 8 år